

232

עיתון
תושבי
המועצה
האזורית
אשכול

גיליון 144, יום ג', י"ט כסלו תשע"ו, 1.12.2015

רוצים סיפור?

שעות הסיפור בספריות המועצה מציעות חוייה תרבותית וחינוכית לילדים • עמ' 12

במגמת עלייה

פרס רביעי ברציפות לסרט שעשו תלמידי מגמת תקשורת בביה"ס נופי הבשור • עמ' 7

ממשיכים בתנועה

חג התנועות פתח את שנת הפעילות ועסק כולו בתוצרת החקלאית באשכול • עמ' 10

חניכי תנועות הנוער ציינו את תחילת שנת הפעילות בחג התנועות המסורתי (עמ' 12). מחמם את הלב להיווכח שבעידוננו הטכנולוגי, גי, תנועות הנוער עדיין משחקות תפקיד חשוב בחייהם. השנה הנו" שא המרכזי היה "תוצרת אשכול", והוא מתחבר כמו כפפת עבודה ליד החקלאים. בחודש שחלף עלו החקלאים להפגין מול משכן הכנסת. את הדרך הם עשו בטרקטורים (עמ' 23). המחזה היה מרשים ונטע תקווה בלב המשתתפים, אך הבעיות עודן רבות.

ואם בענייני הדור הצעיר עסקינן, מה לגבי ילדי הגן הרכים שפוקדים מדי שבוע את ספריות המועצה, מאזינים לסופרים, צופים במחזה וגם, ראו זה פלא - שואלים ספרים מהמדף? שעות הסיפור בספריות אשכול הפכו לתופעה תרבותית יפה שחשוב לשמר (עמ' 14).

ועם כל הכבוד והאהבה השמורה לי לדים, לא הזנחנו את המבוגרים שבחבורה. בעין הבשור נפתח באחרונה מועדון ותיקים, שבו נפגשים כל הסבים והסבתות לקפה, שיחה וזמן איכות משותף (עמ' 4). ובנווה אשכול הוסיפו שבילים לשביל השכל (עמ' 6).

אם דיברנו על ילדים, ילדים זה לא רק שמחה - זה יכול להיות גם כאב וכאב גדול. בחודש שעבר נפטרה **סקד בלו ז"ל** ממושב עין הבשור, תלמידת כיתה ו' בבית הספר יובלי הבשור, והיא בת 11 בלבד. מערכת 232 משתתפת בצער המשפחה וחבריה בבית הספר (בעמ' 5).

יובל רויטמן

עורך: יובל רויטמן

עיצוב והוצאה לאור:

סטודיו עיצובניק

חברי מערכת: ארנון אבני, בר צ'פט, יפעת ז'ק דרומי, נגה גדג', עטר אופיר גנילוין ותם פרחי.

צילום השער: אור חרמוני

כתובת: 232, סטודיו עיצובניק

קיבוץ נירים 8512500

טל: 08-9985488, פקס: 08-9985543

דוא"ל: iton.cz@gmail.com

תוכן מודעות הפרסום

ומכתבי הקוראים - על אחריות

המפרסמים והנותנים בלבד!

מכתב גלוי לחברי המליאה

בשבוע שעבר, ה-22 בנובמבר, השתתפתי בישיבת ההנהלה והמסקנה שלי היא ש"המלך (המועצה) הוא עירום". איני יודע באיזה שלב אולי פו הנבחרים לשתוק ולאשר חומר לעוס המוגש להם. מי קבע שפרויקט מסוים עדיף על אחר? אמנם נעשים

על ידי המועצה דברים רבים טורבים וראויים - אך ביקורת ראויה תחשוף גם מחדלים לא נוחים. מי החליט שהפתרון למצוקה המתמשכת בכביש 232 היא הרחבתו ולמה התעלמו מהחלטת המועצה להיעזר בבג"ץ? מדוע בישיבה הובעה דעה, ללא תגובה, שכביש 232 יבוצע אולי בעוד 30 שנים, אבל המרכז המסחרי שיוקם באשכול מקודם?

אם יורחב כביש 232 תיפגע קשות איכות החיים של התושבים: נקבל ארבעה מסלולים

של אספלט ללא הפרדה, עם שוליים צרים וללא דרכים ייחודיות לכלים חקלאיים. ונהגים חסרי סבלנות - לא רק נהגי משאיות - שינצלו לפעמים גם את המסלול השלישי לעקיפה. הצביון הכפרי הייחודי של אשכול ייהרס - 1,000 המשאיות של היום יתרבו למספר גבוה יותר, וילדי חבל שלום, הקיבוצים השכנים וגוש מבטחים יישארו ללא כל אלטרנטיבה בטוחה בניסיעתם לבית הספר. המועצה, שלא התייעצה עם התושבים, נעולה על הרחבת הכביש וחרדה מדיון פתוח ובדיקת הנושא. "אם נרחיק את המשאיות - נפסיד את ההרחבה", נאמר לי. אבל יש פתרון אחר - סלילת כביש 23 המחבר בין יישובי חבל שלום לבאר

שבע.

אני מלווה ונאבק למימוש כביש 23 המקשר לבאר שבע כבר 30 שנה ואיני מוכן לקבל את מדיניות המועצה שזה סובל דיחוי. אנו זקוקים לכביש זה ביום-יום וגם בחירום. אני מסתייג מהרחבת 232, שספק אם ומתי תבוצע. הפתרון הרצוי והנכון לדעתי הוא שיפור 232 על ידי הרחבת שוליים ותאורה, הרחקת משאיות

כביש 232. להרחיב או לא צילום ארכיון

החצץ המגיעות מהדרום, זמנית, לקרני סלילה, בשלב ראשון, של קטע 23 בין חבל שלום (כביש 10) לכביש צאלים ושיפור כביש צאלים-אורים - ואז הסטת המשאיות לכרם שלום דרך כביש 10. בשלב השני - קישור צאלים-באר שבע, בהתאם לתוכנית שאושרה ב-1981. גם כאן לא ברור לי מדוע חיים ובוועד הסיכיו שכביש 23 יחובר לאופקים וראש המועצה מתאמץ לגייס תקציב לתכנון כביש צאלים-אורים עם שיפוץ קל נותן מענה מספק. חברי המליאה, אנא קחו מנהיגות.

משה טל, תושב דקל מיום הקמתו

פסטיבל דרום אדום 2016 יוצא לדרך - כבר בסוף ינואר

כולת. כל הבקשות תועברנה למחלקת רישוי עסקים ולבחינתה והתייחסותה של משטרת ישראל על-פי העניין. החובה לעמוד בכל דרישות החוק לסוגייהן ותחומיהן (כולל חשבונות, קבלות וכדומה), היא באחריותו הבלעדית של בעל הדוכן ולא של המועצה או עמותת התיירות. אישורי הרוכלות יינתנו בהתאם לפעילות זו בחורשת בארי, חורשת רעים, תל גמה וגשר החבלים. אנו עומדים לרשות היזמים במתן עצה, ליווי וסיוע בהסדרת העניינים. בברכת "דרום-אדום" מוצלח ופורח, **צוות האגף האסטרטגי במועצה**

פעילות הרוכלות נחלקת לשלוש קבוצות עיקריות: ללא מזון, מזון מוכן של יצרן מזון מוכר והכנת מזון בשטח. **ללא מזון:** אין מגבלות מיוחדות על פי חוק רישוי עסקים. בקבוצה זו נכללים גם משווקי תוצרת חקלאית טרייה. **מזון מוכן:** כמו שתיה קלה, חטיפים וכדומה. ככלל אין מגבלות מיוחדות למעט שמירה על תנאי קירור וניקיון. **הכנת מזון:** יש לעמוד בתנאי משרד הבריאות ולקבל את אישורו של תברואן המועצה. יזמים ויצרנים המעוניינים למכור מר-כולתם מוזמנים לפנות בכתב למחלקת יזמות: ענת חן, דוא"ל anat@erc.org.il יש לציין פרטים אישיים ואת סוג המר-

פריחת הכלניות כבר בפתח ושוב אנו נערכים לאלפי המבקרים בא-שכול במסגרת פסטיבל "דרום אדום". הפסטיבל הוקדם השנה ויתקיים בין התאריכים 22 בינואר עד ה-20 בפברואר. המעוניינים להציב דוכני מכירה בשטחים הפתוחים במועצה אזורית אשכול במהלך הפסטיבל חייבים באישור הפעלת דוכן של המועצה, כפי שניתן על ידי מחלקת רישוי עסקים. האישור יהיה ללא תשלום וללא מתן בלעדיות לעסק אחד מסוגו, אולם הוא יינתן בכפוף לעמידה בדרישות החוק, על פי הגדרת המתחמים המותרים והתחייבות לשמירת הסביבה, הסדר והניקיון.

צילום: אריזון 232

של הכביש דווח ונדון לא פעם בישיבות המליאה וההנהלה והתקבלו הכרעות בעניין. הוויכוח בינך ובין חברי המליאה וההנהלה אינו על נחיצות הקמת הכביש, אלא על סירובך החוזר לקבל את ההחלטות שהתקבלו בעניין ורצונך לכפות סדר יום ופתרונות אחרים, תוך דחיקתם מדיון של נושאים אחרים וחישובים לא פחות העומדים על סדר יומה של מועצת אשכול. חברי ההנהלה והמליאה שותפים בהתוויית יעדי וחזון המועצה. פרויקטים רבים באשכול, מהותיים ומשמעותיים ביותר, הובאו לדיון על ידי חברי המליאה ואושרו על ידם. צר לנו שהנך בוחר לייחס את אי ההסכמה הגורפת עמך לגבי סדר היום החוזר שהנך מציע לגבי הכביש על ידי הטלת דופי בשיקול הדעת של רובם המוחלט של חברי המליאה.

גדי ירקוני, ראש המועצה

גם את אישור ותמיכת המליאה לאורך כל הדרך. הרחבת הכביש נמצאת בשלבי תכנון מתקדמים והביצוע צפוי בשנים 2016-17. בו זמנית, אנו ממשיכים לפעול מול הרשויות כדי להביא להקלת התנועה בכביש, הן באמצעות הגבלת תנועת המשאיות בשעות העומס, הגברת האכיפה המשטרתית והפעלת לחץ על פתיחת מעבר סחורות נוסף שאליו יוסטו חלק מהמשאיות. המעבר בכרם שלום הוא של המדינה והעתקתו מכאן אינה נתונה בידינו. אנו פועלים להקים במעבר מרכז לוגיסטי אשר יהווה עוגן לפיתוח כלכלי משמעותי ליישובי המועצה ותושביה וימנע קיומם של מחסנים פיראטיים ותנועת משאיות בתוך היישובים. כל ההליכים במליאה נעשים בהתאם לכללי המינהל התקין וההחלטות מתקבלות לאחר קיומם של דיונים והצבעות המתבצעות בצורה דמוקרטית. הנושא

תגובת המועצה למשה טל שלום משה,

בניגוד למשתמע ממכתבך וכפי שהבהרנו לא פעם, המועצה בהחלט תומכת בהקמת כביש 23 כחלק מיעדי הפיתוח העתידיים של המועצה. עם כניסתי לתפקיד התחלנו בתהליך חשיבה רעיוני להקמת הכביש וכעת אנו פועלים לגייס תקציב לתכנון ראשוני של הכביש. הכביש כידוע, לא קיים כיום (הוא בוטל בשנות ה-90) ויש להתחיל בתכנון מחודש ברמה ארצית, לרבות אישור תוואי בתמ"א 3 לכבישים ודריכים ואישורו הסטטוטורי. תהליכים אלה אינם נתונים בידינו ויארכו שנים. המועצה ממשיכה להשקיע את מירב ועיקר מאמציה לקידום הרחבת כביש 232 שהינו ציר התנועה המרכזי של המועצה. ההחלטה להרחיב את 232 היא של המדינה, כדבר נחוץ והכרחי לבטיחות ורווחת התושבים, דבר אשר קיבל

בקטנה צוותא זה כאן

בעין הבשור נפתח מועדון ותיקים. כי עם כל הכבוד לילדים ולנכדים - החברה רוצים גם להיפגש כמו בימים עברו וליהנות מזמן איכות משותף

« בלב אזור גני הילדים בעין הבשור, עמדו זה זמן רב שני מבנים עזובים. האחד הפך לפני כשנה למועדון ג'ימבורי עבור הקטנטנים, והשני הוסב באוקטובר האחרון למועדון עבור הגדולים - ותיקי המושב.

אלי שנהר, אחד מיוזמי הרעיון והמוציא לפועל, מספר ש"מטרתו העיקרית של מועדון הוותיקים היא לאחד בין החברים הוותיקים. למעשה, מאז שלכולם יש נכדים נוצר מצב שהמפגשים פחתו וכמעט שכבר לא רואים אחד את השני כמו פעם". לאחר שנתנה המועצה את

הסכמתה להשתמש במבנה ששייך לה, הוחלט במושב לשפצו ולהשקיע במקום לטובת הוותיקים. לרגל הפתיחה החגיגית, התקיים ערב שכולו פיטפטים ומאפים (שווים במיוחד) שנחתם בהופעה מוצלחת של האומן **יהודה אליאס** ששר משירי ארץ ישראל. במהלך השבוע פתוח המועדון למפגשי קפה ושיח בבוקר ובערב, ובעצם מאפשר יציאה לא רחוקה מהבית ומפגש נעים עם חברים טובים וותיקים.

ומה עם השם?

לקראת השנה הבאה, הוקם צוות שאמון על בניית תוכנית תרבותית, טיולים ועוד אירועים - והכל בארגון עצמי. ואיך קוראים למועדון? החברים עדיין מתלבטים איזה שם לתת, כשההצעות שהועלו עד כה הן - "מועדון וותיקים", "צוותא עין הבשור", "יחדיו", "ותיקן", "ותיכאן", או פשוט "חברותא".

עטר אופיר גניליון

סינמה פרדיסו ביבול

חברי יבול נהנו מהרצאה שעסקה בגבולות המיטשטשים בין קולנוע תיעודי לעלילתי בשנים האחרונות. הפופקורן והמרצות - תוצרת המושב

« ביום חמישי ה-5 בנובמבר נערך במועדון החברים ביבול ערב מבוגרים שלישי במספר ברצף של ערבי חברה שמארגנות שתיים מחברות המושב - **לייה דייגי ועינת אמסלם בן יעקב**. השם שנבחר לערב היה "סינמה פרדיסו" והוא עסק בגבולות המיטשטשים בין הקולנוע התיעודי לקולנוע העלילתי בשנים האחרונות.

החברים שהגיעו למועדון התרווחו על הספות הנוחות, כירסמו פופקורן להנאתם (קולנוע זה קולנוע...) והקשיבו בהרצאה מרתקת של עינת ולייה, שבה שולבו בחוכמה רבה קטעים מסרטים שונים. בין הקטעים שהוקרנו - פתיח הסדרה התיעודית המרתקת

"הג'ינקס", העוסקת בשירת רציחות מסתוריות בארה"ב, "פרויקט המכשפה מבלייר" הזכור מסוף שנות ה-90 - אחד מסרטי האימה פורצי הדרך של אותה תקופה, וגם - סצנת הסיום הקשה לצפייה מסרטו עטור השבחים של ארי פולמן "ואלס עם באשיר", שעוסק בזכרונות הבמאי ממלחמת לבנון הראשונה.

הערב היה חלק מסדרת הרצאות בנושא קולנוע שמיתוכננת לאורך השנה, בנוסף לערבי המבוגרים הרגילים. האירוע הוכתר בהצלחה והמארגנות מבטיחות להמשיך במסורת. ניפגש בערב הבא.

יובל רויטמן

צילום: שחר רויטמן

קרבי זה הכי, אחותי

נופי הבשור מדורג במקום השביעי בארץ בגיוס בנות לתפקידי לוחמה. בר שלום מאוהד מסבירה למה

מופתעת: "אני חושבת שזה נובע מהצורך של בני הנוער, ובנות בפרט, להגן על הבית, תרתי משמע, בצורה הכי משמעותית שבה הן יכולות לעשות זאת". בר התגייסה באוגוסט למחזור הראשון של גדוד "ברדלס", גדוד חי"ר מעורב שהביא לידי ביטוי את המוטיבציה ההולכת וגדלה של בנות לשירות קרבי. "לכו לם היה ברור שאהיה לוחמת, מכיוון שעסקתי בספורט עוד לפני הגיוס". לפני

« סיבה לגאווה: בית הספר "נופי הבשור" מדורג במקום השביעי מבין כל בתי הספר התיכוניים בארץ בגיוס בנות לתפקידי לוחמה, עם 11.4% גיוס - כך עולה מנתוני הגיוס לצה"ל, שנחשפו באחרונה. מדובר ב-11.4% מתוך כלל הבנות שהיו מועמדות לשירות ביטחון, להוציא את מי שקיבלה פטור מטעמי בריאות או דת. טוראית **בר שלום** (19) מאוהד, בוגרת ביה"ס, לא

צילום: דובר צה"ל

"שקד הייתה ילדה מדהימה, מלאת אהבה ונתינה"

מותה של שקד בלו, בת 11 מעין הבשור במהלך מסיבת בת מצווה כיתתית, הכה בהלם ובצער את משפחתה, את חבריה ואת קהילת יובלי הבשור כולה, שם למדה בכיתה ו'. הצוותים הפסיכולוגים תדרכו את המורים, בכיתתה של שקד הוקמה פינת זיכרון - וחברתה הטובה כתבה שיר לזכרה • עטר אופיר גניליון

אותה אהב אותה. היא נגעה בהמון אנשים. שקד היתה חונכת ילדים בכיתה א', שרק חיכו להיפגש איתה. הם כל כך אהבו אותה והיא נתנה המון מעצמה. הפזמונאי יורם טהר-לב כתב באחד משיריו כי 'בין כל צבעי האושר אדם נשאר בודד, אם לא זכה לו פעם לראות פריחת שקד'. השיר הזה ממש מבטא את שקד שלנו."

שיר מחברה

חברתה הטובה של שקד,
תמר כהן מעין הבשור, כתבה שיר לזכרה:

"היא פרח שגדל דרש הכי פחות ולא היו לו מריבות/ פרח קסום פרח קטן פרח יפה פרח שניסה להציל אותו רופא/ מדוע מדוע נקטפה המיוחדת מדוע מדוע לקחו את הנחמדת מדוע מדוע לא הראה אותה יותר ועכשיו חסר לי חבר/ בכתה כל הביצה בכו כל החיות היא רק רצתה לחיות קטפו לנו אותה בכתה מלכה למה בחרת בה מדוע מדוע נקטפה המיוחדת/ מדוע מדוע לקחו את הנחמדת מדוע מדוע לא אראה אותה יותר ועכשיו חסר לי חבר."

ומצד שני, אהבה להופיע בשיר ובריקוד ונהנתה לייצג את כיתתה במופעי הכישרונות הבית ספריים. שקד השתתפה גם בתוכנית המצוינות של המועצה. **אתי בלו** אימא של שקד, מספרת: "שקד הייתה ילדה מדהימה, ילדה טובה ונשמה טובה. היא היתה מלאת אהבה ונתינה, ילדה עם שמחת חיים. כל מי שהכיר

ולהעניק סיוע נפשי. במקביל, נערך בית הספר יובלי הבשור לקבל את הילדים בבוקר יום שישי. הצוות החינוכי התכנס לתדרוך של אנשי המקצוע ולאחר מכן התקיימו שיחות עם התלמידים וחבריה לכיתה שהיו עדים לאירוע הטראגי. מי שהנחה את השיחות היו פסיכולוגים ויועצים חינוכיים. בבית הספר ציירו הילדים ציורים שהוקדשו לשקד שנתלו על לוחות מודעות בחצר. בנוסף, בכיתתה של שקד הוקמה על ידי הילדים פינת זיכרון. מהמועצה נמסר, כי צוותים מקצועיים פועלים להמשך מתן המענים הרגשיים למעגלים החברתיים שסבבו את שקד בישוב מגוריה ובבית הספר. גם יום הפעולות של תנועת הנוער, שמתקיים אחת לשבוע בעין הבשור, הוקדש לשקד, בכדי שהחניכים ישתפו ויעלו רגשות, זאת תוך עיסוק ביצירה, כתיבה ושיחה. שקד היתה ילדה יצירתית מאוד, אהבה לצייר, לשיר ולרקוד. מצד אחד היתה ילדה מאוד ביישנית וענווה

אבל כבד ירד על משפחת בלו, על מושב עין הבשור ועל קהילת יובלי הבשור כולה, עם היוודע דבר מותה הפתאומי של **שקד בלו** ז"ל. ביום שישי ה-13 בנובמבר הובאה שקד למנוחות בבית העלמין בעין הבשור, כשרבים מלווים אותה בדרכה האחרונה. שקד, בת 11, תלמידת כיתה ו' בבית הספר יובלי הבשור, בתם של **אתי ואלי בלו** ואחות של התאומים **עמית ושחר**, התמוטטה באופן פתאומי ונפטרה לעיני חבריה לכיתה, במהלך מסיבת בת מצווה של חברתה בשדי-אברהם בערב יום חמישי, ה-12 בנובמבר. צוותי מד"א שהוזעקו למקום ניסו לבצע בשקד החייה, אך נסיונות ההחייאה לא צלחו ומותה של שקד נקבע במקום. נסיבות פטירתה טרם ידועות.

בעקבות האסון הופסק אירוע בת המצווה, והילדים הנסערים שהיו עדים למקרה התפזרו בחזרה לבתיהם. צוותים של אגף הרווחה, הכוללים פסיכולוגים ואנשי חינוך מטעם המועצה, נשלחו לבתי הילדים שהיו נוכחים במקום על מנת להרגיע

מדפיסים את העתיד

מדפסות תלת ממד חדשניות הוכנסו לבתי הספר במועצה. התלמידים יתנסו בפיתוח מוצר תעשייתי וילמדו על פיתוח תרופות מצילות חיים

צילום: תעשיידע

"רוקחים עולם" בשיתוף מפעל קמהדע, ובמסגרתו ייחשפו לתהליך פיתוח של תרופות מצילות חיים.

התנאים הפיזיקליים הקיימים בחלל ולומדים אודות מוצרי תעשייה המצויים בשימוש בחלל. בתיכון "נופי הבשור" ילמדו התלמידים את הקורס

המיומנויות הטכנולוגיות של התלמידים. זה כלי שיכשיר אותם לעולם התעסוקה של המחר". במסגרת שיתוף הפעולה עם תעשיידע, משתתפים תלמידי כיתות ה'-ו' בתוכנית "הממציא הצעיר לעולם בטוח או ירוק", שבמסגרתה הם מתנסים בפיתוח מוצר תעשייתי ידידותי לסביבה. במסגרת תוכנית אחרת שנקראת "השמיים הם לא הגבול" ושעתידיה להנחית את החללית הישראלית הראשונה בירח, לומדים התלמידים את

מדפסות תלת ממד חדשניות בשווי עשרות אלפי שקלים הוכנסו לאחרונה לשלושה בתי ספר במועצה - 'יובלי הבשור', 'ניצני אשכול' ו'נופי הבשור'. המדפסות ניתנו כתרומה מטעם חברת 'סטארטיס', כחלק משיתוף פעולה בתוכניות חינוכיות עם עמותת 'תעשיידע', הפועלת עם התאחדות התעשיינים בישראל. לדבריו של ראש המועצה **גדי ירקוני**, "המדפסות יאפשרו לפתח ולהעמיק את

עכשיו הכל זה"ב

« לפני כשנתיים דיווחנו כאן בהרחבה על פתיחת 'שביל השכל' בנווה אשכול. השביל הוא מסלול אימון שמוליך את המתאמינים דרך תחנות שבהן מוצגים שלטים עם תיאור תרגילים שיש להם חשיבות למערכות חיוניות לתפקוד בריא, כמו שיווי משקל, קואורדינציה,

צילום: 232

מתח שרירים וכדומה. בחודש החולף התרחבה המשפחה והגן הפך להיות גן 'שבילי זה"ב': זיכרון, הנאה, בריאות - גן פעיל תומך זיכרון וקוגניציה למבוגרים. זהו המשך החזון של יצירת תנאים להזדקנות בריאה ופעילה של תושבי אשכול. אל שביל השכל נוספו שבי-

לים ופעילויות שתומכות בשימור מיומנויות, הנאה וקשר חברתי:

שביל הליכה - בו מתקיימת מדי יום הליכה בקבוצות של חברי מרכז היום, כולל הליכה נורדית בהדרכה מקצועית.

שביל היזכרות - לאורך שביל ההליכה יהיו שלטים ובהם רמזים שיגרמו להיזכר באירועים בעלי משמעות להולכים בשביל. לדוגמה 1948 מה זה מזכיר

לך? "11 הנקודות" / "ואהבת..." /

מכשירי כושר - פעילות יחידנית מודרכת וחופשית.

מגרש פטאנק - פעילות קבוצתית תחרותית.

שביל קריקט - לאימון מוטוריקה עין-יד וקלי-עה למטרה.

גינן קהילתי וגינן

טיפולי - תכנית קיימת ומתפתחת עם דגש על אקולוגיה ומיחזור.

שביל רפלקסולוגי - עם אבנים ועם דשא פקעות. **פרגולה** - להנאה ושלווה הנפש.

אירוע חניכת השבילים התקיים בעברית, צרפתית ואנגלית, באולם בנווה אשכול, במעמד שגריר שוויץ בישראל **אנדראס באום**, נציג התורמים **ז'אן לואי וליאז**

בשם קרן בלוך-ווייל וראש המועצה, **גדי ירקוני**. מקהלת נווה אשכול סיפקה את התוכנית האמנותית וכן חולקו תעודות הוקרה למשתתפים הרבים בהקמת המיזם. מנווה אשכול מזמינים את כל תושבי המועצה לבוא ולהתרשם משבילי זה"ב.

ארנון אבני

"מהפגש הראשון הבנתי שזהו מקומי"

מנהל חדש למרכז יום בנווה אשכול - אלדד וקסלר מחליף את דינה פלג שתישאר מנהלת העמותה

הרבה מה ללמוד אצל דינה ויש לי הרבה מול כי למיטב הבנתי דינה תהווה ציון דרך משמעותי מאוד בהתפתחות המקצועית שלי.

תודה ענקית

במכתב פרידה ששלחה דינה לכל השותפים לדרך כתבה בין השאר: "זכות גדולה הייתה לי לנהל את מרכז היום נווה אשכול. זכיתי לעבוד עם מיטב תושבי המועצה וליצור יחד מקום חי, תוסס וצעיר המחדש את פניו יום יום ומאפשר בכך לכל זקן להיות באמת יותר בריא וחיוני.

"כבוד את אביך ואת אמך..." אינו רק ציווי במרכז היום אלא אורח חיים מחייב המכבד אותנו בעשייה זו כחברה טובה יותר הדואגת לזקניה. לחברי מרכז היום ומשפחותיהם, שסיפורי חייהם משקפים את כל ההיסטוריה היהודית של העת החדשה ואת הקמת האזור - תודה ענקית."

ארנון אבני

חשוב להבין שבזמנה יש חיים מלאים ושלמים עם צרכים שונים. וצריך לתמוך ולספק את הצרכים הללו כדי לשפר את איכות החיים של הקשישים.

איך אתה מתרשם מנווה אשכול?

אני חייב לציין שנווה אשכול הוא דוגמה למוסד מקצועי ואנושי שמפתח שירותים באיכות ובמקצועיות גבוהים בצורה יוצאת דופן. היה לי ברור שאני נכנס למוסד מכוון בד ששמו הולך לפניו וככל שאני מכיר יותר את המקום אני מתרשם יותר.

ומה החזון המקצועי שלך לקידום נווה אשכול?

בינתיים אני מתרכז בלמידת המקום, התרבות, המנהל, גים, אורחות החיים וכמובן בהכרת הקשישים ואנשי הצוות. בנוסף, אני לומד את דרכה של דינה שמובילה את המקום בצורה מקצועית ואנושית וכן בהכרת גורמים נוספים הקשורים לעשייה בתחום. חזון אכתוב אחרי הכרות מעמיקה. על כך נדבר בעתיד. יש לי עוד

כה היא בניהול של מספר בתי אבות ומרכזי יום במרכז ובדרום. אלדד הוא בן קיבוץ משמר הנגב וגר שם בשכונת הרחבה.

מה לך, איש מלא אנרגיה, טריאטלוניםט פעיל, עם קשישים שלפעמים מתקשים בפעילות שגרתית?

חיפשתי לעבוד עם אוכלוסייה שמתקשה בתפקוד הפיזי. ועם רכישת ההשכלה בתחום והתמקצעות הבנתי עד כמה צדקתי בהחלטה.

אלדד הוא בן 46, תווי פנים חדים ומבנה אתלטי שלא משתייך כל כך לעיסוק בגיל השלישי. זה לא במקרה: את חייו המקצועיים החל בלימודי חינוך גופני והתמחה בהפעלה גופנית לשיפור איכות החיים למבוגרים. בסורוקה חקר ועבד בהפעלה גופנית של מטופלי דיאליזה ואת התואר השני עשה בגרונטולוגיה (מדע הזקנה), ובחר להתמחות בניהול בתי אבות. ההתנסות שלו עד

צילום: 232

בפעם הרביעית ברציפות - פרס לסרט מנופי הבשור

הסרט "איפה אפשר למות בכבוד", שעוסק בנושא השנוי במחלוקת של המתת חסד זכה במקום הראשון בתחרות 'מיטב היצירה הצעירה' של משרד החינוך במחוז דרום בקטגוריית הסרט התיעודי. צלם הסרט ובוגר מגמת תקשורת בנופי הבשור, אלמוג פולק מקיבוץ אורים: "מחכים לתחרות הארצית" • יובל רוטמן

"היתה עבודה מאוד נוחה וטובה כי הצלחנו לקבל את כל המידע שרצינו. עם כל העצב, יש ביוסק'ה הרבה אושר. הוא בנאדם מאוד חם".
היו רגעים שהזלתם דמעה?
בטח, ברור.

איך הרגשתם כשהכריזו על הזכייה שלכם?

"מדברים, לא ציפינו לזה והיה כיף מאוד לשמוע. בכלל לא היינו שם בזמן ההכרזה... מעכשיו אנחנו מכוונים רק למעלה - לתחרות הארצית".

העמדה שלך לגבי המתת חסד השתנתה?

"העמדה שלי לא השתנתה, אלא יותר התחדדה. אני כן חושב שהמתת חסד זה נכון וצריך לעשות אותה חוקית - אבל ברגע שאתה יודע יותר פרטים אתה יכול להשלים עם העובדה שאתה מסכים לזה. זה נושא מאוד חשוב שבדרך כלל לא מתמודדים איתו לעומק במדינה".

מאורים, שצילם, ושי פאר ממשאבי שדה, שביימה. לדברי אייל בריברם, "המנהל פדגוגי הארצי החמיא למגמת התקשורת ואמר שמגמת קולנוע וטלוויזיה בנופי

מימין: אלמוג פולק, שי פאר ואביב שפירא, לצידו של יוסי אביאיה מלאכי, בערב סרטים לזכרה של איה מלאכי ז"ל, שנערך ביוני

צילום: מתן זמורי

הבשור ממש לא מתנהגת כמו מגמה בפריפריה".

אלמוג שלום, כמה זמן עבדתם על הסרט?

ארבעה חודשים אינטנסיביים".

איך היה המפגש עם יוסק'ה?

המחוזיות. הסרט עוקב אחר בעלה של נורית, יוסק'ה מרמושטיין, בהתמודדות האישית עם מות רעייתו וסביב ההחלטה המורכבת לביצוע המתת

חסד בחברה שומרת מסורת שבה הם חיים.

את הסרט הפיקו שלושה תלמידי כיתה י"ב כפרויקט גמר במגמת התקשורת בתיכון, בהנחייתו של אייל בריברם. אביב שפירא מעין הבשור, שערכה, אלמוג פולק

תלמידי מגמת התקשורת בנופי הבשור, זכו בחודש האחרון בפעם הרביעית ברציפות בפרס הראשון בתחרות 'מיטב היצירה הצעירה' של משרד החינוך במחוז דרום, בקטגוריית הסרט התיעודי הטוב ביותר. הסרט הזוכה, ששמו 'איפה אפשר למות בכבוד', עוסק בנושא השנוי במחלוקת של המתת חסד ומספר את סיפורה של נורית מרמושטיין ז"ל מקיבוץ עלומים, שבחרה לסיים את חייה באמצעות המתת חסד בשוויץ לאחר התמודדות קשה עם מחלת ניוון שרירים סופנית (ALS).

הסרט התמודד מול כ-100 סרטי תלמידים מבתי ספר במחוז דרום ועלה לגמר יחד עם 12 סרטים נוספים, שם קטף כאמור את המקום הראשון בתחרות המחוזית. הסרט עלה לתחרות ארצית של סרטי גמר מכל בתי הספר בארץ שזכו בתחרויות

קוטפים את פירות השמש

ארבעה מושבים במועצה הקימו יחד את התחנה הסולארית הגדולה בישראל, על שטח של 800 דונם

פרויקט חלוציות, המיזם הפוטו-וולטאי הגדול ביותר שהוקם בישראל, בהיקף של 55 מגה-וואט, נחנך ב-10 בנובמבר באופן רשמי במועצה, במעמד שר האנרגיה, התשתיות והמים, ד"ר יובל שטייניץ.

הפרויקט, שממוקם בסמוך למושב אוהד על שטח של 800 דונם וכולל 180 אלף קולטים סולאריים בהשקעה כוללת של 500 מיליון שקל, הוקם על ידי חברת 'אנלייט אנרגיה מתחדשת' בשיתוף עם קרן נוי ועם ארבעה מושבים במועצה - אוהד, דקל נווה ובני נצרים.

להמשיך להתפתח ולספק רווחה לתושבים. הפרויקט יגדיל את מקורות התעסוקה באזור ויסייע לבסס את המשך ההתיישבות בחבל ארץ זה".

מאיר יפרח, סגן ראש המועצה אמר באירוע: "הפרויקט מהווה מנוע צמיחה כלכלי חשוב ליישובי אשכול. השותפות במיזם תגדיל משמעותית את ההכנסה השנתית ליישובים השותפים ותאפשר להם

הפרויקט אמור לספק חשמל נקי ל-18 אלף משקי בית בישראל.

מימין: מאיר יפרח, סגן ראש המועצה; גיל-עד בושביץ ופיני כהן, ממנהלי קרן נוי; גלעד יעבץ, מנכ"ל אנלייט; יובל שטייניץ, שר האנרגיה; שאול מרידור, מנכ"ל משרד האנרגיה ויפתח רון-טל, יו"ר חברת החשמל

חזון הבית השלישי מתקרב

המועצה הארצית לתכנון ובנייה תכריע החודש אם לאשר את ההחלטה להגדיל את מספר הבתים שמותר לבנות בכל נחלה במושב • יובל רויטמן

◀◀ בחודש האחרון נפל דבר - לאחר כמעט 7 שנים של דיונים, אישרה הולנת"ע (ועדת המשנה לנושאים תכנוניים עקרוניים במשרד הפנים) תוספת של יחידת דיור שלישית בנחלה במושב - אישור שמהווה הצלחה לתנועת המושבים.

מה נשתנה?

כיום החלטות רשות מקרקעי ישראל (רמ"י) מאפשרות בניית שני בתים וחצי בנחלות במושבים, כאשר היחידה השלישית מותנית בקיום שלושה דורות בנחלה, כשהדור השלישי צריך להיות נשוי בכדי לקבל אישור לבנות את היחידה השלישית.

לדברי עו"ד עמית יפרח, יו"ר אגף קרקעות ואגודות שיתופיות בתנועת המושבים, "החלטת הוועדה נותנת משקל ראוי לכל היתרונות התכנוניים, הלאומיים והסביבתיים התומכים במתן אפשרות לבניית יחידה שלישית בנחלה, לרבות היותה פתרון נוסף למצוקת הדיור האדירה והמחריפה במדינת ישראל והעדפת עיבוי היישוב על הרחבתו".

עו"ד עמית יפרח ומה עם אשכול?

לדברי יפרח, ההחלטה נוגעת לכל המושבים באשכול. ובעצם מגדילה בכל מושב את מספר היחידות שמותר לבנות במספר הנחלות הקיימות באותו מושב. "לדוגמה, אם לאוהד נקבע 450 יחידות דיור, הרי שההחלטה מוסיפה 70 יחידות נוספות שזהו כרגע התקן של המושב".

מה השלבים הבאים?

"מי שאמור לאשר את ההחלטה ולעדכן את תמ"א 35 בהתאם היא המועצה הארצית לתכנון ובנייה

במשרד הפנים, (בישיבה שתיערך ב-3 בדצמבר), ובכך לשחרר חסם משמעותי ביותר לאחר שנים רבות של ציפייה".

אז מתי יוכלו המושבניקים לבנות בית שלישי בנחלה?

"חברי המושבים יוכלו לבנות את הבית השלישי ברגע שהחלטה 1399 תיושם במושבים - עד אז לא ניתן ליהנות מהאישור הנוכחי".

למה זה מתעכב?

"ההחלטה כרגע הינה בתוקף, אבל טרם מיושמת מכיוון שרשות מקרקעי ישראל דורשת כוח אדם ותקציב נוסף על מנת ליישם את ההחלטה בכל המושבים".

עוד 100 בתים לבארי

הוועדה שאישרה את הבית השלישי במושבים, דנה גם בנושא הבנייה בקיבוצים ואישרה בישיבתה תוספת של יחידות דיור ב-35 קיבוצים שונים ברחבי הארץ שהגיעו למכסת הבנייה, ומתוכם 14 קיבוצים בעוטף עזה.

באשכול, בארי הוא הקיבוץ היחידי באשכול שהגיע למכסה, ביקש להגדיל את מספר יחידות הדיור - וגם קיבל אישור לבניית עוד יחידות דיור. בקיבוץ יש נכון להיום 500 יחידות דיור ואם ההחלטה תאושר באופן סופי, הוא יהיה זכאי לבנות עוד 100

יחידות דיור.

לדברי יפרח, "ההגדלה היא פרטנית. במידה ויש קיבוצים באשכול שביקשו, אז ההחלטה נוגעת אליהם, במידה ולא - הם יצטרכו לבקש לכשתעורר אצלם מצוקת יחידות דיור".

לדברי בעו קרצ'מר, מנהל האגף האסטרטגי-כלכלי במועצה, "ההחלטה היא אכן מבורכת, אך אני צופה שהמשמעות המעשית באשכול - ואולי בכלל - הינה בעיקר בנחלות המושביות, שם ניתן יהיה לקדם שיווק ובינוי מידי. מעטים הקיבוצים בנגב שהגיעו למגבלת ה-350 יח"ד, ואכן אני בטוח שבארי ישכיל ליהנות מהסרת המגבלה (כאשר תאושר בבוא היום). לצערי רוב הקיבוצים באזורנו עדיין רחוקים ממגבלת המקסימום הקיימת. הקשיים בקליטה ובצמיחה הדמוגרפית של מרבית יישובינו נובעים מסיבות אחרות ומוכרות. בנוסף אני חייב לומר שהחלטות עקרוניות ברמה לאומית (כתוכנית המתאר הארצית הני"ל) - אין להן נגיעה למסלול המפרך ולעיתים מייאש, של תכנון ואישור השכונה החדשה, הבית, הכביש, הממ"ד, הביוב והתאורה".

לא חווינו זה זמן רב. הפיקו סרטון מאוד מוצלח, טקס הנחת פרחים לכל אחד ואחת מוותיקי הקיבוץ, הפעלות לילדים מכל הגילאים, שירה בציבור, ארוחה דשנה כמיטב המסורת של ה"אסדו" ולבסוף - הקרנת הסרט המרגש 'עין השלושה' - סרט המשך".

חדוות יצירה

"ולסיכום", מוסרים בקיבוץ, "הייתה אווירה של התרוממות רוח, שמחה וחדוות היצירה הרב דורית שנקראת - קיבוץ עין השלושה".

ביום שישי ה-20 בנובמבר חגגו חברי עין השלושה יום הולדת 65 לקיבוץ. לחדר האוכל במרכז המשק הגיעו חברי ותושבי הקיבוץ וכן בני הקיבוץ שגדלו בו ועזבו במהלך השנים.

האירוע היה שמח, מרגש ומוצלח מאוד.

"מי שלא השתתף במסיבת יום הולדת של הקיבוץ - אינו יודע מה זאת שמחה. הצעירים בקיבוץ קיבלו על עצמם לתכנן ולבצע את האירוע והם עשו זאת בצורה נפלאה", מספרים בעין השלושה.

"הם יצרו חגיגה שכמותה

יומולדת 65 לעין השלושה

ארוחה דשנה, סרט על הקיבוץ, הפעלות לילדים, שירה בציבור ובגדול "אווירה של התרוממות רוח" - כך מסכמים חברי עין השלושה את החגיגה שערכו

בנתיב הבריחה הרגלי המושלג בין פולין לסלובקיה

משפחת רונן בפתח גימנסיה פירסטנברג. גימנסיה יהודית בה למדה חייקה

מסע משפחתי בנתיב הבריחה

ארנון רונן משדה ניצן יצא עם משפחתו בנתיב בריחתה של אימו, כפי שתואר בספר 'נידונה לחיים' • ארנון אבני

« בנווה אשכול מתקיימת לאורך השנים תוכנית מפגשים תרבותית וחברתית לניצולי שואה. לא רק הם משתתפים אבל זו המסגרת. בחודש החולף הופיע בפניהם ארנון רונן משדה ניצן. ארנון מוכר לחברי נווה אשכול כבנם של 'בניטו' ומלכה שהיו עד לפני שנים לא רבות שותפים לפעילות במועדון.

מעטים ידעו שארנון איננו בנה של מלכה אלא של חייקה קלינגר רוזנברג, שעליה כתב אחיו, ד"ר אביהו רונן את הספר 'נידונה לחיים'. חייקה, חברת השומר הצעיר בפולין בזמן השואה, נבחרה על ידי חבריה בטרם קרב לשרוד אחריהם, על מנת לכתוב את קורותיהם ולהבטיח את זיכרונם. "הם תקעו יום יום לראשי שאשאר אחריהם ואכתוב אודותיהם", כתבה ביומנה. במחברות שכתבה במחבוא בפולין תיעדה את קורות הארגון היהודי הלוחם בבנדין ובוורשה. היא כתבה בסערת נפש כאשר סיוטי הגירוש, מות חבריה, העינויים שעברה בידי הגסטאפו וההכרה בארעיות קיומה מתרוצצים בני פשה. מילותיה נעשו לתיאור נוקב, חורשפני וחסר פשרות של מהלך המאורעות. במחברותיה תועד גם סיפור הבריחה המפותל מאירופה הבווערת.

עדות קשה מנשוא

בבואה לארץ במאוס 1944, כראשונת העדות למרד הגטאות, עוררה גל זעזוע בשומרי עיה בקבעה נחרצות: "במקום שגווע כל העם - שם צריך לג'וע האוונגרד שלו". היא הטיחה מילים קשות בפעילים ציוניים ששיתפו פעולה עם הגרמנים במסגרת היודנראט, ובהנהגת היישוב שלא עשתה די לעזרת הנצורים בגטאות.

עיתון "על המשמר" פרסם את עדותה של חייקה כמעט במלואה, אך דאג ל"רככה" מעט והשמיט את הקטעים והביטויים הקשים במיוחד לאוזן התנועתית. צנזורה דומה הוטלה על יומניה של חייקה שפורסמו שנה לאחר מותה ב-1958.

חייקה קלינגר ניסתה לבנות לה חיים חדשים כחברת קיבוץ, אך כוחה לא עמד לה. באפריל 1958, ערב יום השנה למרד הגטאות, שלחה יד בנפשה. סיפורו של ארנון רונן במועדון בנווה אשכול הוא סיפור מסע שערכה משפחתו כולה, אשתו, שלושת בניו ובתו,

נכדיה של חייקה אחר מסעה מפולין בנתיב בריחה שאורגן על ידי חברי השומר הצעיר דרך סלובקיה, שם פגשה את בניטו, לימים בעלה ואבי ילדיה, עד לקיבוץ העוגן.

המסע המשפחתי תורכנן על פי הספר הכתוב ויצא לפועל רק אחרי מותו של בניטו. בדיקנות ובסקרנות עברו מבית לבית ומרחוב לרחוב, חצו ערים וארצות. אמנם בתנאים אחרים: לא הליכה בהרים וביערות ללא מזון כחיה נרדפת, אלא טיול משפחתי שנועד מראש כחווית 'שורשים'.

המסע תועד עבור המשפחה וסופר לראשונה בפני קהל בנווה אשכול.

נידונה לחיים - הספר

ופילוסופיה במכללה האקדמית תל חי ומורה באוניברסיטת חיפה. הספר 'נידונה לחיים' שבו הנציח את חייה ומותה של אימו הוא מפעל חייו וניחשב ליצירה ייחודית בשל השילוב הנדיר בין מחקר היסטורי מדויק ומתועד לסיפור אישי ומשפחתי. בשנת 2011 זכה הספר בפרס יעקב בהט לספר העיון המקורי, ובשנת 2013 זכה בפרס הבין-לאומי של יד ושם לספר מחקר על השואה.

ד"ר אביהו רונן היה ממייסדי קיבוץ כרם שלום ורק לאחר התפרקות הגרעין המייסד של הקיבוץ החליט ללמוד היסטוריה. מאז פרסם ספרים ומאמרים רבים בנושא תנועות הנוער בשואה ובתחום המנהיגות. הוא מרצה בכיר להיסטוריה

ארנון בנווה אשכול

ממשיכים בתנועה

שלוש תנועות הנוער במועצה פתחו את שנת הפעילות עם "חג התנועות", בסימן "חקלאות ותוצרת אשכול". הילדים טיילו, בישלו, דיברו על ערכים וקינחו במופע מרכזי שכולו שלהם. היום הוכיח שמלבד ירקות ופירות, התוצרת האמיתית שלנו היא דור ההמשך. אדווה פורטל כהן, מנהלת מדור ילדים ונוער: "החיבור המופלא בין תנועות הנוער כאן הוא גאווה מועצתית" • יובל רויטמן. צילום: אור חרמוני, תמרה כהן

שכבה ט' עבדו לאורך הלילה שלפני וביום הפעילות עצמו בהכנות נמרצות שכללו בניית כתובות אש, בישולי שדה, הגברה, תאורה ועוד.

בסיום היום עמוס הפעילות התכנסו כולם - חניכים, הורים, צוותים, מדריכים ותושבים - באצטדיון בית הספר נופי הבשור, לטקס מרשים וגדוש בהופעות של הנוער. את הטקס הנחו תלמידי שכבה י"ב ובו נאם גם ראש המועצה, **גדי ירקוני**.

לדברי אדווה, "חג התנועות היה, כמו בכל שנה, חג אקטואלי שהביא את השיח הערכי למרכז הבמה. הנוער שלנו הוא נוער מחנך והוא מוכיח לנו כל פעם מחדש שהוא השעון המעורר של כולנו. תודה לכל מי שלקח חלק בחג - מחלי קות המועצה, צוותי החינוך ביישובים, הורים, מנהלי בתי הספר, מדריכי כי הנוער, ובעיקר לנוער תוצרת אשכול. החיבור המופלא בין תנועות הנוער באשכול הוא גאווה מועצתית".

דריכים הצעירים מכיתה י' והנוער הפ' עיל. במהלך הטיול עצרו החניכים הטייפים במגוון תחנות פעילות המחברות לתוצרת החקלאית האזורית. שכבות ז' - ח' (כ-120 חניכים) ערכו מסע אופניים בהובלת המדריכים הצעירים. תלמידי

« ביום שלישי ה-3 בנובמבר חגגו שלוש תנועות הנוער "הכחולות" הפעילות במועצה - השומר הצעיר, בני המושבים והנוער העובד והלומד - את חג תנועות הנוער. החג ציין את פתיחת שנת הפעילות בתנועות ו"הכניס" את תלמידי שכבה ד' לפעילות.

זו השנה הרביעית שבה חוגגות ביחד שלוש התנועות את החג והנושא השנה היה "חקלאות ותוצרת אשכול". בחג השתתפו כ-500 בני נוער וילדים בגילאי ד'-י"ב, ובנוסף למעלה מ-700 הורים, מדריכים ואורחים רבים מהקהילה - בסך הכול מעל ל-1,200 איש.

אדווה פורטל כהן, מנהלת מדור ילדים ונוער במועצה, מספרת כי תלמידי השכבות הצעירות (ד'-ו') יצאו למסלול הליכה באורך של 5 ק"מ בהדרכת המי

הכי פשוט לעשות... אבל גם על זה התגברתי. עבדתי שבועיים בניו יורק ולבסוף החנוכייה יושבת על במת כבוד ואני כבר חסר סבלנות לראות אותה דולקת בחנוכה".

עלילות ירון והקסאם בתפוח הגדול

ירון בוב מיתד בנה חנוכיית קסאמים גדולה שמוצגת בניו יורק. "אני כבר חסר סבלנות לראות אותה דולקת בחג" • יובל רויטמן

מספר ירון. "שמחתי על ההזדמנות כי כבר הרבה זמן לא הכנתי פסל ענק. הצלחתי למצוא בשיתוף צה"ל והמשטרה את שאריות הטילים המתאימים והחנוכייה החלה לקבל צורה".

ארזת לבד?

אך עבודה לחוד והטסת נפלי טילים לחוד. "החלק הבעייתי היה המשלוח, כי לארוז ולשנע ארגזים עם טילים זה לא הדבר

« לירון בוב מיתד יש תחביב מיוחד - הוא יוצר פסלים מנפלי קסאמים. ירון כבר הופיע מעל דפי העיתון כאשר נסע להציג מעבודותיו בברצלונה, וכעת הוא הרחיק לכת עד ניו יורק, שם הציג חנוכייה ענקית שבנה, איך לא, משאריות של קסאמים שנחתו בנגב.

"לאחר תערוכה בספרד, קיבלתי טלפון ממישיבת ההסדר בשרות ושאלו אותי אם אני מוכן להקים חנוכייה גדולה לאקדמיה היהודית בניו יורק",

סיפור אהבה

בעידן שבו הילדים מוקפים במסכים מרצדים מכל הסוגים ומכל המינים, מתרחשת ברחבי המועצה תופעה תרבותית יפה ומעודדת - שעות הסיפור שמתקיימות בשעות אחר הצהריים בספריות מושכות אליהן עשרות ילדים, שצופים במחזות המבוססים על ספרי ילדים, או מאזינים לסופרים שמקריאים מיצירתם. לתופעה רווח משני חשוב ביותר: בסיום שעת הסיפור נוהרים הילדים למדפי הספריות ושואלים ספרי קריאה בהמוניהם

• תם פרחי

תמי שיבת, מנהלת הספרייה בצוחר:
"המסורת של שעת סיפור היא מנהג
שהתחיל בספריית צוחר כבר לפני
יותר מ-20 שנה ונמשך בהצלחה עד
היום"

ריהם, הבאים להשאל ולחליף ספרים בקביעות.

ספריית ימית ב"דיונה"

מסורת שעת סיפור לא פסחה גם על מרכז "הדיונה" בחבל שלום, המארח פעמיים בחודש הצגות לילדים, מפגשים עם סופרים וכדומה. **לימור ראובני** (יתד), המנהלת את "הדיונה" כבר 13 שנים, היא היוזמת והרוח החיה של כל הפעילות במועדון ובפרט של שעת הסיפור: "כאימא לארבעה ילדים קטנים הרגשתי כבר לפני שנים שאין מענה מספק לכל

הספרייה את הקוראים הצעירים לשעת סיפור מומחזת, ללא עלות ובמימונו של משרד התרבות והספורט, והם באים בהמוניהם.

ד"ר **לילך בר** מבאר שבע, המנהלת את הספרייה בתשעת החודשים האחרונים, נפעמת בכל פעם מחדש: "אני רואה בספרייה שלנו הרבה יותר ממקום שמי חזיקים בו ספרים. בעיני זהו מרכז תרבות לכל דבר, הפונה לקהל מגוון ביותר ומציע לכל הבאים אליו חוויה תרבותית כוללת".

ואמנם, כדי להרחיב את קהל היעד הבא בשערי הספרייה, יזמו ב"ידע כל" שעות סיפור מיוחדות לילדים, מפגשים עם סופרים למבוגרים, סדנאות כתיבה, הרצאות צאות ועוד. בסוף החודש גם יתחילו להקרין ב"ידע כל" סרטים לכל המשפחה המבוססים על ספרים מוכרים ואהובים.

למה לקנות, אם יורשה לי לשאול?

אחרי כל מפגש משותף בספריית המועצה מוזמנים הגדולים והקטנים כאחד להשאל ספרים. לילך מדווחת ש"בעקבות שעת הסיפור נוצר נוהג של השאלת ספרים, ובסוף כל הצגה הילדים פשוט נוהרים לאולם הקריאה המיועד להם. ההצגות הגדילו משמעותית את מספר משאילי הספרים בספרייה, ובכך לל - השהות בספרייה והפעילויות שהיא מציעה לקהל הרחב מעודדות מאוד את הקריאה".

גם בספריית צוחר מתכנסים ילדים והוריהם ביום ראשון, הראשון בכל חודש, ומאזינים לסיפור, וגם שם נרשמת עלייה של ממש במספר משאילי הספרים לאחר ההצגות. **תמי שיבת**, מנהלת הספרייה בצוחר, מספרת שהמסורת של שעת סיפור מומחזת היא כבר מנהג עתיק בספרייה: "לפני שקמה ספריית 'ידע כל' היינו הספרייה היחידה ששירתה את הציבור הרחב ולא רק תלמידיה. המסורת של שעת סיפור התחיילה בספריית צוחר כבר לפני יותר מ-20 שנה - ונמשכת בהצלחה עד היום".

שעריה של הספרייה בצוחר פתוחים גם בשאר ימות השבוע לכל דורש ובין היתר גם לילדי "יובלי הבשור" ולמו-

שוב ושוב נשמעות טענות כלפי הילדים והנוער של היום המכלים (או המבלים - תלוי את מי שואלים) את זמנם בצפייה במסכים השונים שסביבנו. ואולי "צפייה" אינה הדרך לתאר את הפעולה הבלתי פעילה בעליל הזאת. לפעמים הם (ולמען האמת גם אנחנו) שקועים עמוק כל-כך במסך השטוח, עד שנדמה שהפכו להיות חלק בלתי נפרד ממנו.

למרבה הפלא, דווקא בצדה של תרבות המסכים המנותקת והמנוכרת הזאת, פורחת לה ממש כאן, מתחת לאף, תרבות אחרת, המחברת בין הילדים להוריהם ובינם לבין הגיבור הטרגי הנשכח: הספר.

לימור ראובני מנהלת "הדיונה":

"בשעת הסיפור מושקעת המון

מחשבה והיא לא נועדה רק כדי

להעביר את הזמן. אני מאמינה שזה

זמן איכות חשוב של ההורה והילד,

שבו הם מוזמנים להקשיב, לראות,

לחוש, לצחוק, להתרגש ובעיקר

להיות ולחוות ביחד"

כמעט מדי שבוע מתכנסים ילדים והוריהם לשעת סיפור בספריית "ידע כל" ב"נופי הבשור", בספריית צוחר או במרכז "הדיונה", שבו נמצאת גם ספריית ימית. לפעמים הם צופים יחד בסיפור מומחז, לעתים פוגשים סופר המקריא להם מסיפוריו ולעתים משתתפים בסדנה חווייתית הקשורה לסיפור כזה או אחר. אך גולת הכותרת, בעיני על כל פנים, היא שבתחילתו ובסופו של כל מפגש תרבותי-ספרותי שכזה שואלים הילדים וההורים ספרים - מנהג שקשה שלא להפריז בערכו.

ספרים רבתיים, ספרים!

אין שום דבר מובן מאליו במחזה הזה: עשרות ילדים והורים גודשים את ספריית "ידע כל" באחר הצהריים אחד של חודש נובמבר כדי לצפות בהצגה "הסני" דלר והגמדים", המבוססת על ספר הילדים הנודע. פעמיים בכל חודש, מזמינה

הפעילות ב"דיונה" ממומנת כולה מכי ספי תרומות, ולכן נגבה תשלום סמלי בכניסה למופעים ולפעילויות השונות.

מוסר השכל

לאחר שהקשבנו בהתמדה לשעות ארוכות של שעות סיפור לאורך החודש, הסכמנו - ילדי ואני - שמדובר בחוויה נעימה, מרחיבה אופקים ולרוב גם מהנה, במיוחד בימי החורף הקרים שבהם אפשרויות הבילוי מוגבלות יותר. האווירה בספריות טובה ומזמינה, והביקור בהן הוא הזדמנות מצוינת להשאיל ספרים ולגוון את מצבור הספרים המוכרים שבבית. עם זאת, יש גם כמה לקחים: מוטב להגיע מוקדם ולהתיישב במקום שיאפשר לילדיכם להשיג נקודת תצפית טובה על המתרחש, שאילולא כן תהפכו במהרה לקיר טיפוס אנושי עבור הדרדקים הקטנים שלא מצליחים לראות דבר וחצי דבר. ועוד עניין - כל ההצגות שביקרנו בהן היו ארוכות יותר מכפי שיכלו מרבית הזאטוטים לשאת (כ-45 דקות עד שעה, כולל הקדמות די-דקטיות, נזיפות בהורים והדרנים). כדאי אפוא להכין אותם מראש שעליהם להאזר בסבלנות, או להכשיר לכם פתח מילוט נגיש מבעוד מועד.

מושקעת המון מחשבה והיא לא נועדה רק כדי להעביר את הזמן. אני מאמינה שזה זמן איכות חשוב של ההורה והילד, שבו הם מוזמנים להקשיב, לראות, לחוש, לצחוק, להתרגש ובעיקר להיות ולחוות ביחד. אחרי שעת הסיפור מוזמנים הילדים והוריהם להשאיל ספרים בספריית ימית הנמצאת בחדר הסמוך.

ד"ר לילך בר, מנהלת ספריית ידע-כל: "אני רואה בספרייה שלנו הרבה יותר ממקום שמחזיקים בו ספרים. בעיני זהו מרכז תרבות לכל דבר, הפונה לקהל מגוון ביותר ומציע חוויה תרבותית כוללת"

נושא הפנאי של ילדי הגיל הרך במועצה. היו הרבה פעילויות לילדים גדולים יותר, לנוער, לבוגרים, אבל הילדים הצעירים לא קיבלו מספיק תשומת לב. לכן החלטתי להביא ל"דיונה" יותר פעילויות שידברו לילדים הקטנים בני 3-6 ואפילו לקטנטנים בני 1-3.

ב-10 בנובמבר התארח ב"דיונה" ההצגה "הטרקטור בארגז החול", המבוססת על ספרו של מאיר שלו. חדר המופעים במועדון היה מלא עד אפס מקום.

הם משלנו

ב"דיונה" מופיעים אמנים מכל רחבי הארץ וגם מאשכול: "חשוב לי שהתושבים באשכול יצרכו תרבות איכותית וגם יביאו את עצמם לידי ביטוי", מספרת לימור. "הרבה מאוד אמנים שמתארחים כאן הם מהאזור, ולא במקרה. אחת המטרות שהצבתי לעצמי היא לתת במה ליוצרים מקומיים ולקדם אותם".

כך לדוגמה התארח לא מכבר ב"דיונה" אתי בר רון (רעים) שהקריאה לילדים את ספרה "בוגר הגן האדום" ויצרה סביבו פעילות משותפת. ב-6 בדצמבר תתארח במועדון **זהבה הנדלמן** (סופה) שתקריא את ספרה החדש "הכוכבים ערים בלילה" וגם תפעיל את הילדים ברוח הסיפור. לדברי לימור: "בשעת הסיפור

צילום: 232

סיפור עם הדגמה בידעל

